

ת"פ 10215/10/19 - מדינת ישראל נגד דרור עמר

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 10215-10-19 מדינת ישראל נ' עמר

ת"פ 22428-11-18 מדינת ישראל נ' עמר

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד
	המאשימה
	נגד
	דרור עמר
	באמצעות ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה
	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 16/02/19 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, בביתו שברחוב בקעת רימון 14/25 באשקלון, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס, ללא היתר או רישיון, במשקלים כמפורט:

א. בשקית שחורה על שולחן בסלון - 150.70 גרם.

ב. בשקית לבנה במגירה במטבח - 49.90 גרם.

2. לבקשת הנאשם צורף תיק נוסף, ת"פ 22428-11-18 בוהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 21/05/16 בשעה 01:56 או בסמוך לכך, שהה הנאשם ברחוב בר כוכבא 19 דירה 5 אשקלון. באותה העת, הגיעו למקום צוות שוטרים בשל שיחה למוקד 100 בגין רעש. משהגיעו השוטרים למקום הם ביקשו מהנוכחים לפרק את הרמקולים, וביניהם לבין הנוכחים התפתח דין ודברים בהקשר זה.

בהמשך למתואר, איים הנאשם על אחד השוטרים באומרו: **"יש לך מזל, פעם ראיתי אותך הולך על רחוב בר כוכבא עם הילדים, רק תיגע בי ואני שובר אותך לחתיכות ומזיין אותך".**

הסדר הטיעון

3. ביום 19/12/19 הודה הנאשם במיוחס לו, כאמור, במסגרת הסדר טיעון, והוא הופנה בהסכמת הצדדים לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש, ונטען כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 27/12/20 עלה כי הנאשם בן 27, בעל עבר פלילי, מגיע מרקע משפחתי וכלכלי מורכב, נשוי המצפה ללידת בתו הראשונה, סיים 10 שנות לימוד.

הנאשם כבר מגיל צעיר חבר לחברה שולית ועוברת חוק וניסיון לסייע לו במסגרת שירות מבחן לנוער לא צלח לאחריו הוטל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בכלא "אופק".

בהמשך, בשנת 2016, הופנה לשירות המבחן למבוגרים פעמיים לעריכת תסקירי מעצר, השתלב בקבוצה והביע מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו, אולם בתום השתתפותו בקבוצה - לא הצליח לנתב את כוחותיו להתנהלות חיובית ומשולבת בחברה.

לנאשם רקע של שימוש בסמים אך ציין כי מעוניין להפסיק לעשות שימוש בסם לצורך ההליך המשפטי ואכן 5 מתוך 7 בדיקות שתן שמסר העידו על ניקיון מסם. עם זאת, הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית בנושא.

עוד תאר הנאשם את עצמו כאדם הנוטה להתפרץ בכעס במהרה ומבין את הצורך לפתח יכולת איפוק ושליטה, אך לא רואה עצמו כאדם אלים.

בשיחה עמו הביע הנאשם רצון להשתלב בטיפול, ומשכך שולב בקבוצת הכנה לטיפול קבוצתי והתייצב ל-2 מפגשיה הראשונים. שירות המבחן התרשם בשלב זה כי הנאשם החל תהליך ראשוני בלבד של התבוננות בעולמו הפנימי.

באשר לעבירת הסמים עליה נותן הנאשם לקח אחריות חלקית ואף הביע עמדות התומכות בשימוש בסם עד כדי הבעת מורת רוח על העמדתו לדין.

באשר לעבירת האיומים - טען הנאשם כי מבין שהיה צריך לנצור את לשונו, אולם העביר האחריות לשוטר.

לאור המפורט, התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות, וכי שילוב בטיפול יסייע בהפחתת הסיכון - ועל כן הוצע לנאשם להשתלב בטיפול והוא הסכים לכך.

לאור האמור, הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, וזאת לצד מאסר מותנה וצו של"צ למשך 250 שעות.

5. לאחר שנדחו 4 דיונים מסיבות שונות - הוגש ביום 03/05/21 תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, אף מבלי שהתבקש לעשות כן.

מתסקיר זה עולה כי הנאשם לא התייצב למפגש הפתיחה של הקבוצה הטיפולית שבה היה אמור להשתלב ביום 30/12/20 ואף לא עדכן לגבי אי הגעתו. כמו כן, לא התייצב למועד נוסף שנקבע עבורו ליום 06/01/21 וטען כי לא התייצב בשל תחושת מבוכה. בהמשך, הופסקה הפעילות הקבוצתית בשל התפשטות נגיף הקורונה, וזו חודשה בחודש אפריל 2021 ונקבע לנאשם מועד נוסף ליום 21/04/21. גם למועד זה לא התייצב הנאשם מבלי לעדכן מראש, ורק לאחר שיצרו עמו קשר טען כי לא הגיע למפגש בשל משבר אישי שעובר, ובהמשך לא התייצב אף למפגש אישי וקבוצתי שנקבעו לו ליום 28/04/21.

עוד דווח כי הנאשם הופנה לראיון במסגרת של"צ על מנת לבחון התאמתו למסגרת, אולם על אף הצהרותיו כי יעשה כן - טרם עשה זאת.

לאור המפורט, נוכח התנהלותו הבעייתית של הנאשם וחוסר שיתוף הפעולה במהלך התקופה החולפת - חזר שירות המבחן מהמלצתו להטלת צווי מבחן ושל"צ, והמליץ להטיל על הנאשם ענישה מחדדת גבולות ומרתיעה.

6. במועד הדיון אשר התקיים לפני ביום 04/05/21 עתר ב"כ הנאשם לשליחת הנאשם לתסקיר נוסף ולמתן הזדמנות נוספת לשיתוף פעולה מצד הנאשם עם שירות המבחן, וזאת בשם לב למוטיבציה אשר הביע, ליציבות התעסוקתית ולהליך הגירושים אשר עובר, אשר לטענתו הוביל לחוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם עם שירות המבחן. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה, וזאת בשם לב לתוכנו של התסקיר המשלים אשר הוגש.

לאחר שסקרתי בקצרה את שעלה מתסקירי שירות המבחן, ובין היתר את התרשמותו הראשונית של שירות המבחן מתהליך ראשוני בלבד של התבוננות פנימית ומוטיבציה מצד הנאשם, עמדותיו הבעייתיות של הנאשם באשר לשימוש בסמים, לקיחת האחריות החלקית בנוגע לעבירת הסמים והעברת אחריות כלפי השוטר בנוגע לעבירת האיום, הערכת הסיכון בעניינו של הנאשם, היעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן מזה כחצי שנה ואי התייצבות לדיונים - דחיתי הבקשה.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הסמים אשר ביצע הנאשם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. בגין עבירת האיומים טענה ב"כ המאשימה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות. באשר לעבירת הסמים טענה

כי בשים לב לסוג הסם ולכמותו - הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני, וטענה כי יש לתת את הדעת אף לשיקול הרתעת הרבים בשים לב לעובדה שאנשים רבים מתייחסים בקלות ראש לביצוע עבירות מסוג זה, כאשר מדובר בסמים הנתפסים כ"קלים".

בתוככי המתחמים, לאור העובדה כי לא קיימים שיקולי שיקום במקרה זה, בהיעדר תובנה של הנאשם למצבו, בשים לב לעמדותיו ביחס לשימוש בסמים, לקיחת האחריות החלקית, ולקושי בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, אך גם לעובדה כי עברו הפלילי ישן ואיננו בתחום הסמים - עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף הבינוני-תחתון של המתחמים, לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילה בפועל ועל תנאי.

ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (1/ת) והפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירותיה.

8. בגין עבירת הסמים עליה נותן הנאשם את הדין עתר ב"כ הנאשם למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל אשר ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, וטען כי בתוככי המתחם יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך ולהסתפק במאסר מותנה לצד ענישה נלווית וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו למדיניותם של מדינות זרות בכל הנוגע להחזקת סמים מסוג קנאביס, וטען כי יש ליתן אף משקל לתפיסה הרווחת לפיה השימוש בסם זה הוא לגיטימי ולכך שקיבל תוקף לשיווק רפואי. כמו כן, הפנה לחלוק הזמן מביצוע העבירות ולכך שממועד ביצוע העבירות לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

עוד הפנה ב"כ הנאשם ללקיחת האחריות מצד הנאשם והודאתו, לנסיבות חייו האישיות של הנאשם, וטען כי שליחתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות תוציאו ממעגל העבודה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כתמיכה לעתירתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, ככל שלא נקבע כי יש לחרוג ממנו, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. במקרה זה אין מחלוקת כי מדובר **בשני אירועים** אשר בגינם יש לקבוע 2 מתחמי ענישה.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מעבירת הסמים עליה נותן הנאשם את הדין הם ההגנה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה מהפצה ושימוש בסמים.

כבר נכתב רבות על חומרת עבירות הסמים, ובע"פ 8988/16 בן סימון נגד מדינת ישראל (08/03/17) קבע כב' השופט ג'ובראן כי: "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה ... יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה ... וכי יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף".

13. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירת הסמים מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב לסוג הסם וכמותו.

14. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת האיומים הם השמירה על שלוותו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט, וזאת ביתר שאת בעניינם של עובדי ציבור בעת מילוי תפקידם.

יפים לעניין זה דברי כב' הש' בייניש ברע"פ 2038/04 לם נגד מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 105, 96 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסויימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

15. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירת האיומים מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב לכך שמדובר באירוע יחיד, לתוכן האיום ולהיות המאויים שוטר בעת מילוי תפקידו.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת הסמים אשר ביצע הנאשם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 10423/09 שורר נגד מדינת ישראל (26/04/10) בית המשפט העליון אישר עונש של 6 חודשי עבודות שירות בגין ביצוע עבירה של החזקת כ-500 גרם קנבוס שלא לצריכה עצמית על אף המלצת תסקיר שירות המבחן לבטל ההרשעה. עוד הוטלו על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 2,500 ₪ והתחייבות.

ב. ברע"פ 2590/10 שגיא נגד מדינת ישראל (08/04/10), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, אישר בית המשפט

העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בטבריה שהטיל על הנאשם, בגין עבירת החזקת סמים מסוכנים מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית במשקל כולל של כ-270 גרם ובהחזקת כלים להכנת סם או לצריכתו - 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילה למשך 12 חודשים, צו מבחן למשך 24 חודשים וקנס בסך 3,000 ₪.

ג. בעפ"ג (חי') 63945-07-18 מדינת ישראל נגד אזריאל (08/11/18) קיבל בית המשפט את ערעורה של המאשימה, בעניינו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, אשר החזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 758 גרם נטו שלא לצריכתו האישית, בין היתר, 9 ימי מאסר בניכוי ימי מאסרו. יש לציין כי זאת לאחר שבבדיקת שתן שמסר הנאשם אצל הממונה על עבודות השירות נמצאו שרידי סם ומשכך קבע הממונה כי הנאשם לא מתאים לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה בגין החזקת סמים שלא לשימוש עצמי במשקל של מאות גרמים צריך לעמוד על בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. לאחר ששקל כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם, הטיל בית המשפט המחוזי על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ד. בת"פ (רמ') 33125-01-14 מדינת ישראל נגד אבו לבן ואח' (15/01/15) קבע בית המשפט כי מתחם הענישה בגין עבירת החזקת סמים מסוג חשיש וקנבוס, שלא לצריכה עצמית, במשקל של כ-94 גרם, הוא בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (ת"א) 54653-07-12 מדינת ישראל נגד נאביאן (24/02/14) קבע בית המשפט כי מתחם הענישה בגין עבירת החזקת סמים מסוג חשיש, שלא לצריכה עצמית, במשקל של כ-500 גרם נטו, הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) יש לתת את הדעת להיות הנאשם מבצע יחיד ולנזק אשר היה צפוי להיגרם ככל והסם היה מופץ שהרי הוחזק שלא לשימוש עצמי.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין **עבירת הסמים** שביצע הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

19. אציין כי גם בת"פ 29899-12-18 מדינת ישראל נגד בניסתי (30/06/19), אליו התייחס ב"כ הנאשם, קבעתי מתחם עונש דומה, ומטעמי שיקום רחבים חרגתי ממתחם הענישה והסתפקתי בהטלת חודש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. מקרה זה שונה בנסיבותיו האישיות של הנאשם מהנאשם העומד לפניי היום, ואף הפסיקה בו איננה תואמת או מבססת את עתירת ב"כ הנאשם היום.

באשר לטענת ב"כ הנאשם כי יש להתחשב באופן משמעותי לקולה בתפיסה הרווחת לפיה החזקת סמים מסוג קנבוס היא לגיטימית, יפים הדברים שנאמרו בע"פ 2596/18 **זנורי נגד מדינת ישראל (12/08/18)**, אשר אומנם נכתבו

במסגרת תיק שעסק בעבירות סחר, אך רלוונטיים לעניין טענה זו:

"ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה - של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגראם', מעוררים את התחושה, הגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) - זלגה שלא בטובתה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטריילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם".

לאור המפורט, אני דוחה הטענה.

לאור קביעת המחוקק כי מדובר בעבירה פלילית ועמדת בתי המשפט, טוב היה עושה הסנגור לו זנח טענה זו.

החוק ברור ומחייב כל אדם, ואין כל רלוונטיות לתפיסתו האישית של אדם זה או אחר או חלקים מסוימים בחברה לעניין הגדרת חומר מסוים כסם מסוכן יותר או פחות, או מתן לגיטימיות לשימוש בו לצרכים כאלה ואחרים, ובוודאי שלא כאשר אין מדובר בעבירת החזקה לשימוש עצמי.

עם זאת, ברי כי סוג הסם ומשקלו, כמפורט לעיל, הם שעמדו בבסיס השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, וזאת בדומה לקביעת כב' השופט גרוסקופף בבש"פ 8640/20 אבו קרינאת נגד מדינת ישראל (23/12/20), אליו הפנה ב"כ הנאשם, לפיה יש משמעות לסוג הסם לעניין סוגיית המעצר.

20. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת האיומים מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4719/13 צוקרמן נגד מדינת ישראל (07/12/13) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על חומרת העונש. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של איומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירצו בחופף למאסר על תנאי בן 7 חודשים שהופעל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם לא סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

ב. בעפ"ג (מרכז) 30868-08-13 חג'אג' נגד מדינת ישראל (06/10/14) קיבל בית המשפט המחוזי בחלקו את ערעור הנאשם. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על פי הודאתו, בביצוע עבירת איומים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 4

חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-5 חודשי מאסר על תנאי שהופעל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, כך שעונש המאסר ירוצה בעבודות שירות.

ג. ת"פ (ראשל"צ) 55683-05-13 **מדינת ישראל נגד פלוני (01/01/15)** בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירת איומים נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל, והטיל על נאשם 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות כולל הפעלת מאסר על תנאי.

21. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה **(סעיף 40 ט' לחוק)** יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לאירוע ולהיות הנאשם מבצע יחיד כמו גם לתוכן האיום שהופנה לא רק כלפי השוטר אלא אף כלפי ילדיו.

22. בהתאם ל**תיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג')**, מצאתי כי **מתחם העונש ההולם בעניין עבירת האיום** נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

23. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים **סטייה מהמתחם** לחומרה או לקולה.

העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה **(סעיף 40 יא')**.

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו** - אין ספק כי הטלת מאסר בפועל על הנאשם, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, תפגע בפרנסת הנאשם ומשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - במקרה זה, כמפורט לעיל, הנאשם אומנם הודה בביצוע העבירות אך הביע עמדות בעייתיות ביחס לשימוש בסמים, ולקח אחריות חלקית בנוגע לעבירת הסמים. כמו כן בעבירת האיום העביר האחריות לכתפי השוטר. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות. משנמנע הנאשם לשתף פעולה עם הליך טיפולי, הערכת סיכון זו ממשיכה לחול.

ג. **חלופי הזמן** - עבירת האיומים בוצעה בשנת 2016, אולם יש לציין כי מחודש דצמבר 2018, כחודש לאחר הגשת כתב האישום, לא התייצב הנאשם לדיונים אשר התקיימו בעניינו, אלא אך לאחר שהובא בצו הבאה, ובפועל החל להתייצב לדיונים רק בחודש אוקטובר 2019.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - מת'1 עולה כי לנאשם עבר פלילי מכביד בגין ביצוע עבירות רכוש ואלימות והוא אף ריצה עונשי מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריאח אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע

עבירות.

25. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון את חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי על אף הצהרתו כי מעוניין בהליך זה, לצד עברו הפלילי המכביד, אל מול נסיבותיו האישיות של הנאשם, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחמים.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 29/08/21 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

במידת הצורך, ימסור הנאשם בדיקת שתן לגילוי סמים.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה מסוג פשע לפי **פקודת הסמים המסוכנים**.

3. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירת לפי **סעיף 192 לחוק העונשין ו/או עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים**.

4. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון בתוך 30 יום.

5. התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירת פשע לפי **פקודת הסמים המסוכנים ו/או עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין**.

6. 6 חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי **פקודת הסמים המסוכנים**, במשך 3 שנים מהיום.

הסם יושמד.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ה' אב תשפ"א, 14/07/2021 במעמד הנוכחים.